

Но да се повърнемъ къмъ характера на Иосифа Виждаме, че въ него е имало тръзвенъ, разсъдливъ умъ, който схваналъ какви сѫ основнитѣ закони на живота. Той е ималъ благородно сърце и не е искалъ по никой начинъ да изневѣри на обѣщанието, което е далъ на Бога. — „Азъ съмъ далъ честна дума на господаря си, а тъй сѫщо и на Господа, да Му служа вѣрно и не мога да Му изневѣря“. Слѣдователно, той не е билъ такъвъ момъкъ, който да върви по течението на лошиятѣ наклонности и желания; въ всички случаи той се е водилъ отъ благородни пориви и е ималъ сърце и умъ уравновѣсени. За да може Господъ да живѣе въ нась, тръбва нашиятъ умъ и нашето сърце да се намиратъ въ съгласие, да сѫ уравновѣсени. Породи ли се между тѣхъ разногласие, Господъ не живѣе въ нась. Има мѣста, които прѣкарватъ въ анархия, както сега е въ Сърбия и въ цѣлия свѣтъ, понеже умътъ и сърцето на хората не сѫ въ съгласие, защото всички искатъ да взематъ повече, а никой не дава; всѣки има за цѣль да ограби близкия си, и поради това винаги има сблъсквания между тѣхъ. То е общъ законъ, както между малкитѣ, тѣй и между голѣмитѣ сѫщества. Мнозина искатъ да живѣятъ. Нѣкои сѫ още при бащите си и разправятъ какви сънища сѫ видѣли, други сѫ въ втората категория — продадени отъ братята си въ Египетъ, въ двора на този високъ царедворецъ, дѣто сѫ изложени на изкушенията на неговата жена, трети сѫ въ затвора. Най-доброто положение е да излѣзете прѣдъ Фараона. Но, за да излѣзете прѣдъ Фараона, тръбва да минете прѣзъ три етапа — то сѫ три училища, три